RÅDETS BESLUTNING

af 22. december 1989

om særtoldordningen i de franske oversøiske departementer

(89/688/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 227, stk. 2, og artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Traktatens artikel 227, stk. 2, skal Fællesskabets institutioner inden for rammerne af de ved Traktaten fastsatte fremgangsmåder drage omsorg for, at den økonomiske og sociale udvikling af de oversøiske departementer muliggøres; i det foreliggende tilfælde indeholder Traktaten ikke, bortset fra artikel 235, den fornødne hjemmel, og der bør derfor henvises til denne artikel;

der er i tidens løb blevet vedtaget spredte foranstaltninger til fremme af den økonomiske og sociale udvikling i de oversøiske departementer; ved Rådets afgørelse 89/687/EØF (4) er der imidlertid indført et handlingsprogram for disse departementer, kaldet POSEIDOM; dette program omfatter en række fiskale bestemmelser, som bør bringes i anvendelse;

særtolden tjener på nuværende tidspunkt som støtte for de lokale produktioner, der står over for særlige vanskeligheder som følge af departementernes afsides beliggenhed og økarakter;

den er desuden et væsentligt redskab til sikring af den lokale autonomi og det lokale demokrati, og ressourcerne herfra bør anvendes som middel til økonomisk og social udvikling af de oversøiske departementer;

særtoldordningen indeholder imidlertid i sin nuværende form en række elementer, der nødvendiggør en reform af ordningen, for at de oversøiske departementer fuldt ud kan blive integreret i den proces, der skal føre til virkeliggørelsen af det indre marked, idet der dog samtidig må tages hensyn til deres skrøbelige økonomiske strukturer;

ordningen bør inden for en for de lokale og nationale myndigheder passende frist ændres til en intern afgiftsordning gældende for alle varer, der bringes i omsætning i de oversøiske departementer;

for at gøre det muligt at skabe, opretholde og udvikle aktiviteter i de oversøiske departementer bør de lokale myndigheder imidlertid have beføjelse til helt eller delvis, afhængigt af de økonomiske behov, at fritage de lokale aktiviteter for denne nye særtold i en periode, der i princippet ikke overstiger ti år;

for at sikre at fritagelserne fuldtud overholder Traktatens bestemmelser og med henblik på den nødvendige samordning med de generelle mål, Fællesskabet forfølger, bør Rådet overdrage det til Kommissionen inden for en frist på to måneder og under henvisning til det økonomiske og sociale program for hvert område at udtale sig om de lokale myndigheders fritagelsesordninger, som skal have til formål at fremme den økonomiske og sociale udvikling i disse regioner i overensstemmelse med Traktatens artikel 227, stk. 2;

disse fritagelsesordninger bør være midlertidige og i princippet udløbe ti år efter reformen af ordningen; efter denne periode bør afgiftsordningen således være i fuld overensstemmelse med principperne i Traktatens artikel 95, idet der dog altid vil kunne træffes støtteforanstaltninger, der sigter mod de samme mål, inden for rammerne af de regionale støtteordninger og under overholdelse af Traktatens artikel 92 til 94; inden udløbet af denne tiårsperiode forelægger Kommissionen Rådet en rapport om ordningens anvendelse og dens indvirkning på de oversøiske departementers udvikling eventuelt ledsaget af et forslag om opretholdelse af fritagelserne;

i afventning af reformen af særtoldordningen bør Frankrig bemyndiges til indtil senest den 31. december 1992 at opretholde denne ordning i dens nuværende form, dog med forbehold af visse betingelser, der skal sikre, at ordningen påvirker det fælles marked mindst muligt, og at den udelukkende anvendes til opfyldelse af målsætningen i Traktatens artikel 227, stk. 2 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Senest den 31. december 1992 træffer de franske myndigheder de nødvendige foranstaltninger til, at den særtoldordning, der på nuværende tidspunkt er gældende i de oversøiske

(1) EFT nr. C 53 af 2. 3. 1989, s. 12.
(2) Udtalelse afgivet den 14. december 1989 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
(3) EFT nr. C 159 af 26. 6. 1989, s. 56.
(4) Se side 39 i denne udgave af EFT.

departementer, anvendes uden forskel på varer, der indføres, og varer, der fremstilles i disse områder, efter de principper og retningslinjer, der er anført i artikel 2 og 3.

Artikel 2

1. De kompetente myndigheder i hvert oversøisk departement anvender provenuet af denne afgift til så effektivt som muligt at fremme den økonomiske og sociale udvikling heri. Kommissionen underrettes hurtigst muligt om de dispositioner, som de kompetente myndigheder træffer med henblik herpå.

2. De kompetente myndigheder i hvert oversøisk departement fastsætter en basisafgiftssats. Denne sats kan graduères efter varekategorien. Denne graduering må under ingen omstændigheder bevirke, at forskelsbehandling opretholdes eller indføres til skade for varer fra Fællesskabet.

3. Under hensyntagen til de Øversøiske departementers særlige problemer samt til målsætningen i Traktatens artikel 227, stk. 2, kan der bemyndiges til helt eller delvis, afhængigt af de økonomiske behov, at fritage lokale varer for afgiften i en periode på højst ti år indførelsen af denne afgiftsordning på de i artikel 3 fastsatte betingelser. Disse fritagelser skal medvirke til fremme eller opretholdelse af en erhvervsaktivitet i de oversøiske departementer og indgå i den økonomiske og sociale udviklingsstrategi for hvert oversøisk departement under hensyn til den fællesskabsstøtteramme, der er fastsat herfor, uden at de af den grund må være af en sådan art, at de ændrer samhandelsvilkårene i et omfang, der er til skade for det fælles bedste.

Kommissionen underrettes om de fritagelsesordninger, som de kompetente myndigheder i hvert oversøisk departement har valgt, hvorefter Kommissionen underretter medlemsstaterne og på grundlag af ovennævnte kriterier tager stilling hertil inden for en frist på to måneder. Har Kommissionen ikke udtalt sig inden for denne frist, betragtes ordningen som godkendt.

Kommissionen forelægger Rådet en rapport om anvendelsen af fritagelsesordningen senest fem år efter afgiftsordningens indførelse.

Artikel 3

Senest et år inden udløbet af den i artikel 2, stk. 3, nævnte frist forelægger Kommissionen Rådet en rapport om anvendelsen af den i artikel 2 omhandlede ordning med henblik på en kontrol af de trufne foranstaltningers indvirkning på de oversøiske departementers økonomi og deres bidrag til fremme eller opretholdelse af den lokale erhvervsaktivitet. Rapporten skal bl.a. omhandle afgiftsordningens virkninger med hensyn til at indhente forsinkelserne på det økonomiske og sociale område i de oversøiske departementer — idet arbejdsløshedstallet, handelsbalancen og det regionale bruttonationalprodukt især anvendes som kriterier —, varernes frie bevægelighed inden for Fællesskabet samt det regionale samarbejde mellem de oversøiske departementer og deres naboer.

På baggrund af konklusionerne af den i stk. 1 nævnte rapport forelægger Kommissionen under hensyntagen til den målsætning for de oversøiske departementers økonomiske og sociale udvikling, der er omhandlet i Traktatens artikel 227, stk. 2, i givet fald samtidig Rådet et forslag, der tager sigte på at bevare muligheden for fritagelser.

Der kan dog fortsat inden for rammerne af de regionale støtteordninger træffes støtteforanstaltninger, der sigter mod de samme mål.

Artikel 4

I afventning af gennemførelsen af reformen af særtoldordningen efter de i artikel 1 fastlagte principper bemyndiges Den Franske Republik til indtil senest den 31. december 1992 at opretholde den nuværende særtoldordning på betingelse af, at ethvert forslag om udvidelse af listen over varer, der er omfattet af denne ordning, eller om forhøjelse af ordningens satser, meddeles Kommissionen, som kan modsætte sig det inden for en frist på to måneder. Kommissionen undersøger desuden sammen med de kompetente lokale myndigheder, hvilke ændringer der er sket siden den 1. januar 1980.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1989.

På Rådets vegne

E. CRESSON

Formand